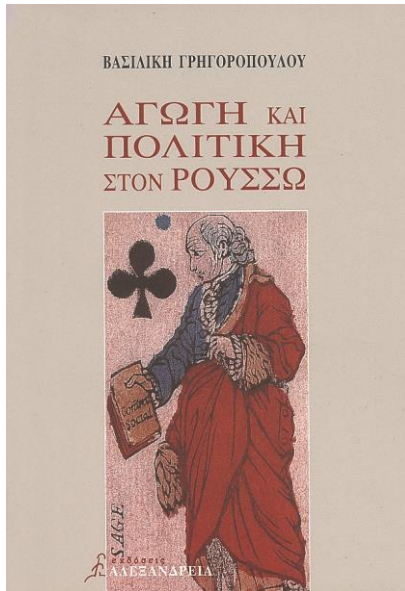

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Βασιλική Γρηγοροπούλου

**ΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΣΤΟΝ ΡΟΥΣΣΩ**ISBN 960-221-227-6 – σχήμα 21x14 – σελ. 234
– έκδοση 2002 – τιμή 20,00 € (χωρίς ΦΠΑ)

Η σύγχρονη αξίωση για νέα γνώση χρονολογείται ήδη από τις φιλοσοφικές συζητήσεις του 17ου και του 18ου αιώνα. Ωστόσο τα σημερινά πειστικά αιτήματα για όλο και περισσότερη γνώση και πιο ταχύρρυθμη μάθηση θα έκαναν έναν στοχαστή όπως ο Ρουσσώ να χαμογελάσει δεδομένου ότι στην καρδιά της «αρνητικής αγωγής» την οποία εισήγαγε βρίσκεται η πρόταση «σημασία δεν έχει να κερδίζουμε, αλλά να χάνουμε χρόνο». Με αυτήν προβάλλει ένα πειστικό επιχείρημα για τη δυνατότητα μάθησης μέσα από τον πολύτιμο «χαμένο» χρόνο, δηλαδή το χρόνο που κερδίζει κανείς, όχι ιδρύοντας μια νέα επιστήμη, αλλά καθώς μαθαίνει πώς να μαθαίνει, αναλογιζόμενος κατεξοχήν τη δική του προσπάθεια. Στον Ρουσσώ λοιπόν δεν τίθεται τόσο το αίτημα για νέα γνώση, όσο για μια σχέση με τη γνώση διαφορετική από εκείνη που επικρατούσε.

Η πραγμάτευση αυτού του αιτήματος και τα μεθοδολογικά ζητήματα οργάνωσης των όρων της αγωγής και της πολιτικής στη ρουσσωική θεωρία είναι το αντικείμενο αυτής της μελέτης.

Στο επίκεντρό της βρίσκεται το έργο Αιμίλιος ή περί αγωγής. Κλειδιά της ανάγνωσής του μας δίνονται, αφενός, από τον εσωτερικό διάλογο με άλλα έργα του Ρουσσώ (όπως το Κοινωνικό συμβόλαιο και η Νέα Ελοίζα) και, αφετέρου, από την έντονη συζήτησή του με τον κύκλο των «φιλοσόφων» του γαλλικού Διαφωτισμού, αλλά και με τον Πλάτωνα, τον Αριστοτέλη, τον Χομπς, τον Σπινόζα ή τον Λοκ. Τόσο το κοινωνικό συμβόλαιο όσο και το συμβόλαιο της αγωγής ζητούν να εγγυηθούν μια διαδικασία διαρκούς μεταρρύθμισης ή προοδευτικής μετατόπισης των όρων της κοινωνικής ζωής και της γνώσης.

Το πρώτο κεφάλαιο της μελέτης είναι αφιερωμένο στη σχέση του Ρουσσώ με το Διαφωτισμό. Στο δεύτερο κεφάλαιο εξετάζονται ζητήματα θεμελίωσης της πολιτικής θεωρίας και της ανθρωπολογίας του. Στο τρίτο κεφάλαιο, η ρουσσωική αγωγή εξετάζεται ως μορφή κοινωνικού συμβολαίου ανάμεσα στον παιδαγωγό και το μαθητή. Το ρουσσωικό επιχείρημα συμπληρώνεται με τη θεωρία των συναισθημάτων και της ηθικής συνείδησης, που απασχολεί το τέταρτο κεφάλαιο της εργασίας.